

for det område, som omfattes af lovforslaget i øjeblikket klages i godt 47.000 sager årligt, heri indbefattet retssager.

Egentlige provenumæssige virkninger af lovforslaget kan kun anslås rent skønsmæssigt, men det må antages, at det samlede fradrag som følge af de foreslåede bestemmelser ikke i væsentligt omfang vil overstige 60 mill. kr. årligt.

De administrative konsekvenser af lovforslaget kan ligeledes kun bedømmes skønsmæssigt. Selvom forslaget kan betyde et vist administrativt merarbejde på visse områder, må det på den anden side som anført ovenfor antages, at et større antal sager vil blive afsluttet på et lavere administrativt niveau. Ud fra en samlet betragtning skønnes lovforslaget derfor kun at medføre beskedne administrative konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Indledningsvis fastslås det i denne bestemmelse, at udgifter afholdt til sagkyndig bistand i skattesager *kun* kan fradrages efter lovforslagets regler. Denne bestemmelse søger at modvirke eventuelle overlappingsproblemer, der kunne opstå, såfremt der også i medfør af andre bestemmelser i skatte-lovgivningen – f. eks. statsskattelovens § 6, stk. 1 a, var fradragsret for bistandsudgifter.

Udgifterne fragår i det indkomstår, hvori de afholdes. Får den skattepligtige godtgjort sine sagsomkostninger m.v. således at der i forhold til de fradragsberettigede bistandsudgifter opstår et overskydende beløb, skal dette indtægtsføres, jfr. lovforslagets § 3, stk. 2.

For at opnå fradragsret efter forslaget, skal bistanden være ydet af en advokat, statsautoriseret eller registreret revisor eller en konsulent i driftsøkonomi eller af personer, der kan ligestilles med disse erhvervsgrupper. Denne afgrænsning skal ses på baggrund af, at der under udarbejdelsen af lovforslaget er lagt vægt på, at administrationen af den foreslåede fradragsret bliver så enkel som mulig, samt at så mange sager som muligt bliver afgjort på så lavt et administrativt niveau som muligt, hvilket må antages at blive tilfældet med øget professionel bistand.

I vidt omfang er erhvervsudøvelsen og de krav, som stilles til den uddannelsesmæssige baggrund for de i lovforslaget anførte advokater og revisorer fastlagt ved lov. Advokaternes forhold er reguleret i retsplejeloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 1 af 2. januar 1980. For statsautoriserede revisorer drejer det sig om lov nr. 68 af 25. marts 1967. Registrere-

de revisorers forhold er reguleret ved lov nr. 220 af 27. maj 1970. Bestemmelserne vedrørende konsulenter i driftsøkonomi er anført i lovbekendtgørelse nr. 489 af 4. september 1975.

Forslaget regulerer kun fradragsretten for udgifter til sagkyndig bistand i *skattesager*. I andre tilfælde (f.eks. ved udarbejdelse af årsregnskab) vil der fortsat være fradragsret for udgifter til sagkyndig bistand efter de almindelige regler for fradrag for driftsomkostninger. Bortset fra skattesager er det derfor uden betydning for fradragsretten, om bistanden er ydet af en person der ikke har den erhvervs-mæssige baggrund, der stilles krav om i lovforslagets § 1.

Til § 2

I § 2, stk. 1 er der anført en bestemmelse hvorefter der kun er fradragsret for udgifter til bistand i skattesager som vedrører spørgsmål, der efter deres art kan indbringes for landsskatteretten.

De væsentligste bestemmelser om landsskatterettens kompetence findes i skattestyrelseslovens § 24 og § 25.

Efter § 24 er landsskatteretten kompetent til at behandle spørgsmål om:

- 1) skattepligt,
- 2) indsigelser om, at der ved ansættelsen er begået sådanne formelle fejl, som kan gøre ansættelsen ugyldig,
- 3) at indkomsten eller formuen er urigtigt ansat,
- 4) at indkomst- eller formueskatten er urigtig beregnet.

Skattestyrelseslovens § 25 angiver følgende kompetenceområde for landsskatteretten:

- 1) efterprøvelse af skattemyndighedernes værdiansættelser i dødsboer efter kildeskattelovens § 16, stk. 4,
- 2) behandling af klager over amtsskatteinspektorerne fastsættelse af den afgiftspligtige værdi ved beregning af gaveafgift,
- 3) klager over forhåndsbesked og beregning af passivposter efter kildeskattelovens § 33 A.

Udover disse bestemmelser i skattestyrelsesloven findes der bestemmelser i flere særlove, som udtrykkeligt giver landsskatteretten kompetence til efterprøvelse af visse afgørelser inden for disse loves område. Der kan nævnes:

- 1) § 39, stk. 2, i pensionsbeskatningsloven, vedrørende klager over beregning af afgift til staten,
- 2) § 27, stk. 1, i sømandsskatte-loven, hvorefter sømanden kan indbringe sømandsskatte-konto-